

[Jørgen Junior]

frie lande. Jeg må helt give socialdemokraten hr. Buchart Petersen ret i hans begejstringsudbrud forleden dag i Holbæk Amts Venstreblad over de gode forhold for befolkningen i Sydkorea. Jeg citerer ganske kort af hr. Buchart Petersens indtryk: »Det er sgu godt gjort af præsident Park.«

På den anden side har vi så de kommunistiske lande derude, Kina med massehenrettelser og tvang, med kæmpeproduktion af heroin, der eksporteres til Vesten. Så har vi vores specielle, intime venner fra Vietnam med deres tvangsopdragelseslejr, og vi har et land som Cambodia, mod hvem vi ikke ligefrem hver dag – jeg tror aldrig, jeg har hørt det, det er i hvert fald meget sjældent – hører de forargede socialdemokratiske røster blive hævet. Når vi så kan konstatere, at det står skidt til med kommunismen i Det fjerne Østen, så er det desværre alligevel kun et spørgsmål om tid, før tampen atter brænder derude.

Man må vel nok konstatere, at i Mellemøsten på vejen hjem mod Europa kan man glæde sig over en udvikling, der forhåbentlig fører til en forståelse. Det er et tydeligt bevis på, at det er de implicerede parter selv, der må ordne tingene.

I Europa har vi heldigvis fred og ro, men vi har også fået stabiliseret, at den ene halvdel af kontinentet er blevet sovjetisk lydzone og derfor ikke kan regnes med til det tredje kraftcenter uden for de to supermagter, det kraftcenter, Sovjet allerhelst vil have nedbrudt. Her sker det ikke som i det sydlige Afrika med militærmagt, her er midlet det moralske forfald på lidt længere sigt.

For at modvirke dette må Vesteuropa stå sammen, hvilket forhåbentlig lykkes. Socialdemokraterne, der optræder som kommunisternes trojanske hest, må afsløres. Konferencen i Beograd kan udvikle sig til et mere fornuftigt forum, end man havde kunnet forvente for et år siden, hvis Vesteuropa benytter den til at afdække menneskerettighedsnedtrampningen i Østeuropa. Hvis vi lader konferencen foregå på vore betingelser og kan få dem med til det, så vil der være en chance. Det ville være forbavsende, hvis den danske regering stod som talsmand herfor.

Alle disse spørgsmål om, hvordan det går, både i Det fjerne Østen, i det sydlige Afrika og i særdeleshed i Europa, er vigtige for Danmark og for vor fremtidige frihed. Der-

for interesserer forholdene fremskridtspartiet, og derfor kan vi heller ikke godkende, at socialdemokratiet fortsat får lov til at føre en forkert og skadelig dansk udenrigspolitik på flere af de væsentlige områder. At de endda får lov til at gøre det under dække af, at der er bred enighed om den førte politik, det håber jeg snart får en ende. I mine øjne er det forbavsende, hvis de konservative, venstre og CD ikke snart siger stop til at fortsætte denne savning i den gren, hvorpå deres egne vælgere sidder.

Lad den danske regering lære, at en af de få moderate og kloge afrikanske præsidenter, der også er en af de få, der har kunnet skabe hæderlige leveforhold for sine borgere, nemlig præsidenten for Côte d'Ivoire, Elfenbenskysten, med det vanskelige navn Félix Houphouët-Boigny eller noget i den retning, som også kaldes for Afrikas vismand, har mod og forstand nok til at udtale sig som følger:

»De hvide har, som araberne i nord, installeret sig i syd, og derigennem er de blevet vore afrikanske brødre.«

Det burde være udenrigsministerens forsonende tale, når han bevæger sig til sine mange møder rundt omkring. Så kunne vi herhjemme, når udenrigsministeren en sjælden gang er i Europa – som en af hans ministerkolleger udtrykte det forleden dag – være stolte over, at Danmark talte for friheden og for ansvarsbevidstheden. Som det er nu, må vi beskæmmet bøje hovedet, når udenrigsministeren prøver at vende realiteterne på hovedet ved at bebrejde os selv, at Angola søgte hjælp hos Cuba, fordi vi svigtede landet i dets frihedskamp. Næste gang skal vi måske ikke svigte, hr. udenrigsminister? Da skal vi måske ligefrem sende tropper for at være med til at skabe krig, blodbad, marxistisk diktatur?

Fremskridtspartiet vil ikke lægge rebet om vor egen hals. Danmark har intet at blande sig i i det sydlige Afrika. Vi skal handle med alle – også hvis der er andre, der er så dumme, at de ikke vil. Vi skal dyrke idræt med alle, sorte, hvide og brune, sydafrikanere, angolesere, alle andre – også hvis der er andre, der er så dumme, at de ikke vil. Fremskridtspartiet går ind for en dialog, forhandling og samarbejde. Regeringen siger det. Vi mener det. Derfor er vi ikke tilhængere, men